

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 59.109 van 17 april 1996
in de zaak A. 67.224/IV-15.530.**

In zake : Karel TEUWEN,
wonende te BERCHEM,
Marie-Josélaan 72/1

tegen :

de Autonome Raad voor het Gemeenschaps-
onderwijs (Argo).

D E R A A D V A N S T A T E, I V e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Karel TEUWEN op 19 januari 1996 heeft ingediend om de schorsing te vorderen van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 9 november 1995 van de centrale raad van de Autonome Raad voor het Gemeenschapsonderwijs (Argo) waarbij hij als tijdelijk aangesteld onderwijzer aan de BSGO te Stabroek met ingang van 19 oktober 1990 wordt afgedankt en "voor zover als nodig" van de beslissing van 19 oktober 1990 van de voorzitter van de Argo "waarbij hij beslist in te gaan op het voorstel van de directie van de BS Stabroek om verzoeker af te danken";

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 19 februari 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 5 maart 1996;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat K. MAENHOUT, die verschijnt voor verzoeker, en van Adjunct van de directeur A. BECKERS, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker maar "voor zover als nodig" zijn vordering mede tegen de beslissing van 19 oktober 1990 richt; dat dit niet nodig blijkt te zijn; dat de bestreden beslissing van 9 november 1995 in de plaats van evenvermelde beslissing is gekomen; dat het dus volstaat de vordering te behandelen in zoverre ze gericht is tegen de beslissing van 9 november 1995;

Overwegende dat verzoeker zijn moeilijk te herstellen ernstig nadeel ten eerste ziet in de gevolgen van de wijziging die artikel 26 van het decreet van 28 april 1993 betreffende het onderwijs IV heeft aangebracht in artikel 92 van het decreet van 27 maart 1991 betreffende de rechtspositie van bepaalde personeelsleden van het gemeenschapsonderwijs; dat hij uiteenzet hoe op basis van de oorspronkelijke tekst van genoemd artikel 92 de personeelsleden die in het gemeenschapsonderwijs tien kandidaturen voor een tijdelijke aanstelling hebben ingediend, voorrang genieten voor vaste benoeming, maar dat met de wijziging van 28 april

1993 die voorrang is afgeschaft voor personeelsleden die werden afgedankt; dat hij concludeert : "Door verzoeker te ontslaan bij toepassing van artikel 28 van het KB 1969, verliest hij derhalve zijn voorrangscategorie, komt hij thans niet in aanmerking voor een vaste benoeming, zolang het ontslag niet is vernietigd en kan hij, bij gebreke aan vaste benoeming ook niet met vervroegde oppensioenstelling gaan";

Overwegende dat verzoeker de door hem bedoelde voorrang niet verloren heeft door het enkele feit van zijn ontslag, maar door dat ontslag gekoppeld aan de wijziging van het desbetreffende artikel 92; dat blijkens artikel 37, 6°, van het decreet onderwijs IV die wijziging uitwerking heeft gehad met ingang van 1 januari 1993; dat om aan de gevolgen van die wijziging te ontkomen verzoeker vóór 1 januari 1993 ofwel vast benoemd had moeten zijn, ofwel het ongedaan maken -bijvoorbeeld door een vernietiging door de Raad van State- had moeten verkrijgen van zijn ontslag; dat een schorsing uiteraard geen van deze in het verleden ontbrekende feiten tot stand kan brengen, gericht op de toekomst als een schorsing nu eenmaal is; dat verzoeker trouwens zelf schrijft dat hij niet in aanmerking komt "zolang het ontslag niet is vernietigd"; dat inderdaad alleen een vernietiging, niet een schorsing, kan ingrijpen in het verleden;

Overwegende dat verzoeker zich ten tweede beklagt over een ernstig financieel nadeel "zoals aangegeven in farde IV van het dossier dat hij neerlegt";

Overwegende dat op de door hem aangeduide plaats verzoeker een vergelijking maakt "inzake inkomen TEUWEN en hetgeen normaal had ontvangen geweest indien hij hoofdambt had bekomen";

Overwegende dat verzoeker het alweer over in het verleden opgelopen schade heeft terwijl een schorsing enkel een dreigend en dus nog niet bestaand nadeel kan voorkomen; dat wat de toekomst betreft, verzoeker, die niet ontslagen is uit het gemeenschaps-onderwijs, alleen maar ontslagen uit een betrekking die hij aan het BSGO-Stabroek bekleedde, nog steeds tijdelijke aanstellingen kan krijgen, zoals hij er ook na zijn ontslag van 19 oktober 1990 nog gekregen heeft; dat verzoeker niet aantoont dat het verschil tussen hetgeen hij dankzij tijdelijke aanstellingen kan verdienen en hetgeen hij zou verdienen als vastbenoemd personeelslid een moeilijk te herstellen ernstig financieel nadeel uitmaakt; dat daar nog bij bedacht moet worden dat een vaste benoeming van verzoeker helemaal niet het automatisch gevolg zou zijn van een schorsing -niet eens van een vernietiging- van de bestreden beslissing; dat verzoeker dan wel zijn tien kandidaturen zou kunnen laten gelden om met voorrang vast benoemd te worden, maar dat dan nog een betrekking voor toewijzing bij wijze van vaste benoeming vrij moet komen en dat de discretionaire bevoegdheid die artikel 37 van het rechtspositiedecreet van 27 maart 1991 aan het lokale bestuursorgaan en aan de centrale raad van de Argo verleent, het mogelijk maakt dat verzoekers kandidatuur wordt afgewezen, omdat deze organen van oordeel zijn uit zijn ambtelijk verleden geen gunstige gegevens te kunnen putten, een oordeel dat de stand van zijn dossier niet uitsluit; dat het feit dat het op basis van dat dossier aan verzoeker gegeven ontslag -het verleden- geschorst en vernietigd zou worden, op zich niet uitsluit dat met de gegevens ervan voor verzoekers verdere carrière -de toekomst- rekening wordt gehouden; dat, kortom, van het

financieel nadeel waar verzoeker ingevolge de bestreden beslissing voor staat, niet is aangetoond dat het ernstig en moeilijk te herstellen is;

Overwegende dat verzoeker ten derde betoogt dat het ontslag hem moreel schaadt "wegens de schandvlek welke zij meebrengt";

Overwegende dat dit morele element er wel is, maar dat het erg gerelativeerd moet worden nu het geen ontslag uit het onderwijs betreft, maar enkel een ontslag uit een betrekking aan een wel bepaalde school, dat latere aanstellingen niet eens in de weg heeft gestaan; dat een moreel nadeel van zulk een omvang goedge maakt kan worden door een vernietigingsarrest;

Overwegende dat aan de vereiste omtrent het moeilijk te herstellen ernstig nadeel niet is voldaan; dat de vordering moet worden afgewezen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeventien april 1900 zesennegentig, door de IVE kamer, die was samengesteld uit :

de H.	J. BORRET,	kamervoorzitter,
Mevr.	M.-R. BRACKE,	staatsraad,
de H.	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.